

مقالات علمی مرتبط با «آموزش مجازی»

(با احترام به حقوق معنوی آثار علمی، برای دانلود متن کامل مقالات به سایت «نورمگز» مراجعه نمایید)

بررسی تلفیق برنامه درسی آموزش عالی با فناوری اطلاعات با رویکرد آموزش مجازی

نویسنده: دیناری، سمیه؛ اندیشمند، ویدا؛

مجله: پیشرفتهای نوین در مدیریت آموزشی - بهار ۱۴۰۰ - شماره ۳ (۱۶ صفحه - از ۱۰۱ تا ۱۱۶)

چکیده:

امروزه همگام با پیشرفت تکنولوژی و ورود به عرصه فناوری اطلاعات، فرآیند آموزش نیز از حالت سنتی به مجازی تغییر پیدا کرده است. نفوذ فناوری اطلاعات به سیستم آموزشی و نظام آموزش عالی باعث ایجاد مفهوم جدیدی به نام آموزش مجازی شده است. در کنار آموزش حضوری در نظام آموزش عالی، ضرورت استفاده از آموزش مجازی کاملاً محسوس است، در نتیجه بسیاری از دانشگاه‌ها نیز به تبع آن وارد عرصه آموزش مجازی برای دانشجویان خود شده‌اند. این روند به سرعت در سراسر کشور توسعه یافت و دانشگاه‌های زیادی به این امر پیوستند. با آنکه آموزش مجازی باعث تحول در شیوه‌های یادگیری-یاددهی شده است اما نیاز به طراحی برنامه درسی مطابق با ویژگی‌ها، ابزار و امکاناتی که آموزش مجازی در اختیار ما قرار می‌دهد احساس می‌شود. بدون بازنگری و ایجاد برنامه درسی در سیستم آموزش عالی، آموزش مجازی با شکست مواجه می‌شود. زیرا برنامه درسی از مهمترین ارکان یک نظام آموزشی است. بدین منظور در این پژوهش به بررسی ویژگی‌های آموزش مجازی و معرفی الگوهای برنامه درسی مطابق با آموزش مجازی در سیستم آموزش عالی پرداخته می‌شود.

شیوع ویروس کرونا، تبدیل تهدید به فرصت در عرصه فناوری اطلاعات با روی آوردن به آموزش مجازی

نویسنده: آتشی، مریم؛ مینائیان، ارشیا؛ غریب پور، امیر محمد؛ ایرج پور، مهیار؛

مجله: پژوهش‌های کاربردی در فنی و مهندسی - بهار ۱۴۰۰ - شماره ۲۱ (۱۱ صفحه - از ۳۷ تا ۴۷)

چکیده:

آموزش مجازی، نوعی فناوری آموزشی غربی است که بر محور ارزش‌هایی نظیر فردمحور بودن، یادگیری مستقل، خودراهبر و فعال مبتنی است. البته بدیهی است هر جامعه این نوع یادگیری را متناسب با شرایط خاص اجتماعی و فرهنگی خود بکار می‌گیرد. این پژوهش با هدف بررسی فرصت‌های بدست آمده ناشی از شیوع ویروس کرونا در عرصه فناوری اطلاعات با روی آوردن به آموزش مجازی ارائه شده است. تحقیق مورد نظر از نظر هدف کاربردی و به لحاظ روش کمی بوده و از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده برای گردآوری اطلاعات از جامعه آماری بهره‌گیری شده است؛ با تحلیل یافته‌های حاصل از پرسشنامه‌ها به کمک تحلیل درصد و میانگین مهمترین فرصت‌های بدست آمده در حوزه آموزش مجازی مشخص گردید.

چالش ها و فرصت های دوره های آموزش مجازی در مدارس و مراکز آموزش عالی

نویسنده مسئول : رجبی، جواد ؛ نویسنده : معصومی فرد، مرجان ؛

مجله : مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی - بهار ۱۴۰۰- شماره ۵۷ (۲۲ صفحه - از ۲۲۹ تا ۲۵۰)

چکیده:

با نگاهی اجمالی به تاریخچه آموزش مجازی، مشخص می شود که با گسترش مرزهای دانش و فناوری و همچنین افزایش تقاضای آموزشی، شیوه های سنتی، پاسخگوی نیازهای روزافزون بشر نبوده و به طور حتم آموزش های مجازی در دوران کرونا و پس از آن با تمام مزایا و معایبشان، می توانند پاسخگوی این نیازها باشند. در این مقاله، سعی شده است با گسترش دید نسبت به آموزش مجازی، مزایا و محدودیت ها و همچنین فرصتها و چالش های این نوع آموزش ها را مشخص نموده و چشم اندازی از آینده آموزش های مجازی را بیان نماییم. این مطالعه از نوع مروری بوده و جمع آوری اطلاعات با استفاده از مستندات چاپی و الکترونیکی مرتبط با موضوع صورت گرفته است. با توجه به نتایج این مطالعه به طور کلی می توان آموزش های مجازی را در چند محور به شرح زیر برشمرد: آموزش الکترونیکی همزمان، آموزش الکترونیکی غیر همزمان و آموزش الکترونیکی ترکیبی. بر این اساس مزایای آموزش های مجازی را می توان تداوم یادگیری بدون نیاز به حضور فیزیکی دانش آموزان و دانشجویان، ورود فناوری های نوین به آموزش و الهام گرفتن از آن ها برای کمک به ارتقا آموزش نسل های آینده و همچنین اعطا فرصت تفکر مجدد به معلمان و اساتید و بروز رسانی دانش آن ها ذکر کرد. تحول ابزارها و روش های آموزش در جهتی است که هر فرد در هر زمان و هر مکان بتواند با امکانات خودش و در بازه زمانی که خودش مشخص می کند مشغول یادگیری شود. این نوع آموزش شالوده ای از کاربرد تکنولوژی، ارتباطات، مفاهیم روانشناختی، حرفه ای و آکادمیک بر اساس معیارها و استانداردهای معمول است که بنا به اهداف، نیازها و واقعیت های موجود جوامع شکل خاصی به خود می گیرد. آموزش به کمک فناوری های نوین توانسته شیوه های آموزشی را در سطح بسیار گسترده دگرگون کند. فناوری حیرت انگیز و اعجاب آور اطلاعات (IT) چنان در حال پیشرفت و دگرگونی جهان است که برخی دانشمندان و متفکران، عصر آینده را «عصرمجازی» نامیده اند، زیرا در این دوره، که هم اکنون در آغاز آن هستیم، فناوری اطلاعات میتواند به ازای هر واقعیت یا پدیده، یک بدل مجازی، بسازد. از جمله عواملی که بر ضرورت استفاده از آموزش مجازی تاکید دارد عبارتند از: افزایش جمعیت متقاضی آموزش در سطح بالا، افزایش تقاضا برای یادگیری مادام العمر، توجه به مسئله کیفیت در آموزش، انفجار دانش و بالا بودن هزینه آموزش. پس از مطالعه و تحقیق در زمینه مورد اشاره در این مقاله نهایتاً به این نتیجه خواهیم رسید که آموزش های مجازی با توجه به تمام خدمات گسترده ای که ارائه داده اند، دسترسی امن به شبکه مدارس و مراکز آموزش عالی می باشد.

آموزش مجازی و تدریس آموزشی

نویسنده : فرخی، فیروزه ؛ دهقانی، کبری ؛ نیکوکار، زهرا ؛ نبی امیری، محمد ؛

چکیده:

یکی از متدهای آموزشی که در طی چند سال اخیر همزمان با توسعه فناوری اطلاعات مطرح شده آموزش مجازی است. این سیستم آموزشی مزایای زیادی دارد که انجام کار گروهی در تکالیف و پروژه‌ها، شرکت در مباحث گروهی و اعلام نظر در آن درست همانند یک کلاس آموزشی به شیوه سنتی و رایج بدون آنکه الزامی باشد تا در آن استاد و دانش آموز کنار یکدیگر و به صورت رو در رو حضوری فیزیکی داشته باشند اجرا می‌شود. در ارتباط با سازوکار اجرایی این سیستم، مطالعات گسترده‌ای صورت گرفته و راهکارهای جالبی مطرح گردیده است. محیط یادگیری مجازی دارای امکانات و ابزارهای شخصی‌سازی متعددی است که به شکل‌های مختلف می‌توان آن را با برنامه درسی آموزش و پرورش جامعه اطلاعاتی تلفیق کرد. با استفاده از امکانات چندرسانه‌ای این فناوری می‌توان محتوای با کیفیتی را تولید و از طریق امکان هر مکانی و هر زمانی، آن را در دسترس یادگیرندگان در مناطق مختلف کشور قرار داد و از این طریق ضعف و نبود برخی از معلمان با صلاحیت و تخصصی در بعضی از مناطق را جبران نمود. در سال‌های اخیر آموزش مجازی به عنوان یکی از کاربردهای مهم فن‌آوری‌های جدید اطلاعات و ارتباطات در جهان مطرح و فعالیت‌های گسترده‌ای را در این راستا آغاز گردیده است. با توجه به تغییرات سریعی که در محیط پیرامون در حال شکل‌گیری است، اجرای نظام‌های مجازی به منظور ارائه خدمات و فن‌آوری‌های جدید در زمینه‌ی تدریس و یادگیری به صورت یک نیاز اساسی مطرح شده است.

بررسی تاثیر آموزش مجازی بر سلامت روان دانش آموزان

نویسنده : کول میر پور، نادیا ؛ قاسمی، علی ؛ کول میر پور، مصطفی ؛ کول میر پور، مرتضی ؛

مجله : مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی - زمستان ۱۳۹۹ - شماره ۵۶ (۱۶ صفحه - از ۱۴۵ تا ۱۶۰)

چکیده:

آموزش اصولی و همه جانبه دانش آموزان باید با استفاده از ابزارهای نوین ارتباطی مجازی و در نظر داشتن ارتباط و تناسب آن ابزارها با ابعاد وجودی انسان اعم از جسم و روان وی صورت گیرد. هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین آموزش مجازی و سلامت روان دانش آموزان میباشد. روش پژوهش از نوع مروری و کتابخانه ای است. در این پژوهش به جنبه های مختلف آموزش در فضای مجازی و ارتباط آن با یکی از مهم ترین مولفه های مربوط به سلامت یعنی سلامت روان پرداخته شده است. مطالعات حاصل از منابع نشان داد معلمان می توانند با بکار گیری عواملی مانند تقویت باورهای مذهبی و معنوی دانش آموزان، رشد اخلاقی، خودکارآمدی، حمایت اجتماعی، انگیزش تحصیلی و سواد رسانه ای در پیش گیری و درمان آسیبهای ناشی از آموزش در فضای مجازی و بهبود سلامت روان دانش آموزان به عنوان یکی از مهمترین معیارهای سلامتی در جهان گام مثبت بردارند.

الگوی برنامه درسی دانشگاه‌های مجازی علوم دینی، بر مبنای یادگیری مشارکتی: مطالعه دانشگاه مجازی قرآن و حدیث، جامعه المصطفی (ص) العالمیه و دانشگاه امام خمینی (ره)

نویسنده مسئول: عنایتی نوین فر، علی؛ نویسنده: سراجی، فرهاد؛

مجله: تربیت اسلامی - زمستان ۱۳۹۹ - شماره ۳۴ علمی-پژوهشی / ISC (۱۸ صفحه - از ۳۱ تا ۴۸)

چکیده:

هدف اصلی این پژوهش، طراحی الگوی برنامه درسی مبتنی بر یادگیری مشارکتی در دانشگاه‌های علوم دینی مجازی است. این پژوهش از نوع پژوهش‌های کیفی و مبتنی بر نظریه داده‌بنیاد بود که مشارکت‌کنندگان در آن متخصصان برنامه‌درسی، مدرسان و کارشناسان دانشگاه‌های قرآن و حدیث، جامعه المصطفی و امام خمینی بودند. بر مبنای منطق نمونه‌گیری هدفمند و با استفاده از شیوه ملاک محور ۳۱ نفر برای مصاحبه انتخاب شدند. تحلیل مصاحبه‌ها به شیوه داده‌بنیاد، ۱۴۵ کد باز، ۸۲ کد محوری و هفت کد انتخابی را آشکار ساخت که نشان می‌دهد در برنامه درسی موجود این دانشگاه‌ها به تعامل و مشارکت چندان توجه نشده است. بر اساس الگوی پیشنهادی، با استفاده از رویکرد یادگیری مشارکتی می‌توان عناصر برنامه‌درسی مجازی شامل محتوا، فعالیت‌های یادگیری و شیوه‌های ارزشیابی را به گونه‌ای طراحی کرد که معلمان از طریق شیوه‌های تعاملی و ایجاد مشارکت، تعاملات دانشجویان با محتوای متنوع، دانشجویان و استاد را به صورت فردی و گروهی افزایش دهند. بسط تعاملات بین دانشجویان با استفاده از شیوه مشارکتی می‌تواند به شکل‌گیری اجتماع پژوهشی و بهبود کیفیت تجربه یادگیری دانشجویان کمک کند.

چالش‌های برنامه درسی در محیط یادگیری الکترونیکی

نویسنده مسئول: بختیاری، رسول؛ نویسنده: شیخ بابایی، روشنگر؛

مجله: پیشرفت‌های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش - دی ۱۳۹۹ - شماره ۳۱ (۲۲ صفحه - از ۷۷ تا ۹۸)

چکیده:

با توجه به نبود مطالعه و پژوهش در ارتباط با چالش‌ها و بازتاب‌های فضای مجازی در حوزه برنامه درسی، هدف پژوهش حاضر بررسی مسائل، چالش‌ها و بازتاب‌های فضای مجازی در حوزه‌ی برنامه درسی است. فضای مجازی به عنوان یک ابرمتن کنار برنامه درسی در زندگی روزمره یادگیرندگان نقشی روزافزون و تاثیرگذار پیدا نموده است. از این رو برنامه درسی به عنوان قلب فعالیت‌های آموزش و پرورش، از مهمترین عناصری است که مستلزم تحول متناسب با شرایط جدید است. برنامه‌های درسی به عنوان یکی از اجزاء بسیار مهم تعیین‌کننده‌ی نظام آموزشی به تبع این تحولات نیز تحت تاثیر قرار می‌گیرند و از ویژگی‌های خاص برخوردار می‌گردند.

تعلیم و تربیت مجازی و چالش های عصر حاضر

نویسنده: قلی پور، نفیسه؛

مجله: مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی - تابستان ۱۳۹۹ - شماره ۵۱ (۱۲ صفحه - از ۵۷ تا ۶۸)

چکیده:

هدف از اجرای این پژوهش بررسی چالشها و مشکلات آموزش مجازی در حوزه آموزش و پرورش از دیدگاه معلمان بود. جامعه آماری این پژوهش مشتمل بر ۷ نفر از معلمان مدارس ابتدایی (دخترانه و پسرانه) شهرستان مه ولات بود که با استفاده از روش پژوهش پدیدارشناسی، نمونه گیری هدفمند و مصاحبه نیمه ساختار یافته انجام شد و پس از مصاحبه هفتم اشباع نظری حاصل گردید. داده ها با استفاده از روش کدگذاری تحلیل شد. نتایج پژوهش چالش های آموزش مجازی را در ۵ محور اصلی ضعف زیر ساختی، عدم وجود نظم، عدم بروز خلاقیت، عدم وجود ارزشیابی صحیح و عدم رشد مهارت اجتماعی نشان داد. در آموزش مجازی امکان دسترسی به اینترنت برای همگان وجود ندارد و هزینه اینترنت بالاست. در این نوع آموزش به دلیل عدم وجود امکانات کافی (گوشی، تبلت، آپدیت و...) برای شرکت در کلاس های مجازی در خانواده به علت عدم توانایی خانواده در تهیه آنها یا حضور بیش از یک دانش آموز در خانواده سبب ایجاد بی نظمی در برگزاری کلاسها شده است. محیط مدرسه در پرورش خلاقیت و رشد مهارت های اجتماعی دانش آموزان نقش مهمی ایفا می کند حذف فضای رقابت و تعامل بین دانش آموزان در فضای مجازی امکان پرورش خلاقیت و رشد مهارت های اجتماعی را تضعیف کرده و همچنین در فضای مجازی به علت نبود ارتباط چهره به چهره و کمک کردن والدین به فرزندان نمی توان ارزشیابی درستی از دانش آموزان داشت.

آموزش مجازی؛ مزایا و محدودیت ها؛ فرصت ها و چالش ها

نویسنده: شعبانی، ساسان؛ محمودی، مهدی؛

مجله: مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی - زمستان ۱۳۹۸ - شماره ۴۵ (۲۰ صفحه - از ۲۹ تا ۴۸)

چکیده:

با نگاهی به تاریخچه معاصر آموزش، مشخص میشود که فراز و نشیبهای زیادی بر آموزش و فرایندهای یاددهی-یادگیری مترتب بوده است که با گسترش مرزهای دانش و فناوری و همچنین افزایش تقاضای آموزشی، شیوه های سنتی، پاسخگوی نیازهای روزافزون بشر نمی باشد و به طور حتم آموزش های مجازی و یادگیری های الکترونیکی با تمام مزایا و معایبشان، می توانند پاسخگوی این نیازها باشند. در این مقاله، سعی شده است با گسترش دید نسبت به آموزش مجازی و یادگیری های الکترونیکی، مزایا و محدودیت ها و همچنین فرصت ها و چالش های این نوع آموزش ها را مشخص نموده و چشم اندازی از آینده آموزش های مجازی را بیان نماییم. قطع به یقین، آموزش های سنتی نمیتوانند به طور کامل، پاسخگوی نیازهای آموزشی و همچنین گسترش دهنده آموزش و فرایندهای یادگیری در ابعاد مکانی و زمانی باشند که این مهم به وسیله آموزش های مجازی و

الکترونیکی تا حد قابل توجهی پوشش داده شده است. در این مقاله با توجه به کلیات و جزئیات مزایا و معایب و فرصت‌ها و چالش‌های یادگیری‌های الکترونیکی، سعی شده است که نظریات معتبر در زمینه موارد مطرح شده بررسی شود و در نهایت به این نتیجه خواهیم رسید که آموزش‌های مجازی با توجه به تمام خدمات گسترده‌ای که ارائه داده‌اند می‌توانند موفقیت بیشتری را متوجه «آموزش‌های حضوری» کاستی‌ها و نواقصی که دارند هنوز هم در کنار یکدیگر خواهند بود.

امکان‌پذیری ارزیابی سطح ارتقای دینی در آموزش‌های مجازی

نویسنده: کشفی، زهره؛ شفارودی، رباب؛

مجله: Pure Life - بهار ۱۳۹۸ - شماره ۱۷ (۱۵ صفحه - از ۵۵ تا ۶۹)

چکیده:

سنجش از دیدگاه علوم رسمی نیازمند تعریف مجموعه‌ای ریاضی از معیارها، روش‌هایی برای عددی‌سازی آن‌ها و مقایسه است. از طرف دیگر، فضای مجازی مجموعه‌ای از اطلاعات است که برخلاف عقیده تحمیل شده از غرب، نه آزاد است و نه دسترسی آزاد به آن وجود دارد؛ چرا که اگر از اینترنت تاریک گذشته و بحث را در فضای رسمی آن محدود نمود، دسترسی به اطلاعات آن در کنترل نظام سلطه است. در این میان، روش‌های رسمی که برای اندازه‌گیری سایت‌های دینی استفاده می‌شود، همان‌هایی است که برای سایت‌های دیگر در نظر گرفته شده، مانند شمارش تعداد مراجعه به سایت‌ها، میزان پست‌های ارسال شده، میزان ایمیل‌های رد و بدل شده و میزان کلمات مذهبی جستجو شده که این موارد از دیدگاه علوم رسمی غربی است؛ در حالی که در دین اسلام و منبع اصیل آن - قرآن کریم - مجموعه‌های اندازه‌گیری از نوع دیگری است؛ هم‌چنان که معیارهای رسمی سنجش در فضای مجازی نمی‌تواند درجه ایمان به غیب یک فرد را اندازه بگیرد. بر این اساس - در پژوهش حاضر - تلاش شده روش‌های مرسوم اندازه‌گیری در فضای مجازی تبیین و نشان داده شود که مبانی اعتقادی و دینی با معیارهای مادی، نامعین و غیر قابل اندازه‌گیری است؛ هم‌چنین، روش‌هایی برای تخمین درجه اعتقادی افراد از دیدگاه اسلامی پیشنهاد شده است.

نقش متقابل آموزش حضوری و مجازی در ارتقای سطح آموزش‌های دینی

نویسنده: خسروی سرشکی، راضیه؛

مجله: Pure Life - تابستان ۱۳۹۶ - شماره ۱۰ (۲۲ صفحه - از ۱۰۱ تا ۱۲۲)

چکیده:

دین اسلام به عنوان آخرین دین الهی، رسالتی جهانی دارد و بسط و گسترش آموزه‌های دینی وظیفه‌ای است که در این دین تأکید فراوانی روی آن شده است؛ از این رو در عصر معاصر نیاز به امکانات و محیط‌های مختلفی برای انتقال مفاهیم دینی وجود

دارد. از طرف دیگر، راه اولیه انتقال آموزه های دینی روش حضوری و چهره به چهره است که از آغاز بشریت تاکنون استفاده می شود؛ اما در کنار آموزش حضوری، امروزه از طریق اینترنت و با آموزش مجازی، دین و مفاهیم مرتبط با آن آموزش را سریع تر و فراگیرتر کرده است که هر کدام از این نوع آموزش ها شامل روش ها و ابزارهای متفاوتی است و با توجه به نیازهای مختلفی شکل می گیرند. آموزش حضوری و مجازی آموزه های دینی دو روی یک سکه هستند که می توانند مکمل یکدیگر باشند. در این پژوهش به بررسی نکات ضعف و قوت امکانات آموزش حضوری و مجازی دین پرداخته شده و تأثیر متقابل این دو روش در ارتقای مفاهیم و آموزه های دینی در عرصه جهانی بررسی و تحلیل شده است.

تعیین ملاک های سنجش اثربخشی دوره های آموزش مجازی حوزوی

نویسنده : سراجی، فرهاد ؛ حسینی، سید حمید ؛ سرو دلیر، عبدالرحیم ؛

مجله : نظریه و عمل در برنامه درسی - بهار و تابستان ۱۳۹۲، سال اول - شماره ۱ (۲۸ صفحه - از ۷۳ تا ۱۰۰)

چکیده:

هدف کلی این پژوهش تعیین ملاک های سنجش اثربخشی دوره های آموزش مجازی حوزوی است. آموزش های حوزوی ماهیتاً و از جهات مختلف با آموزش های شغلی و دانشگاهی تفاوت دارد و از این رو برای سنجش اثربخشی آنها باید به این تفاوت های بارز توجه نمود. پژوهش حاضر براساس این ایده تلاش می کند با استفاده از روش شناسی پژوهشی کیفی و از طریق نظریه مبنایی چارچوبی برای سنجش اثربخشی دوره های آموزش مجازی حوزوی ارائه کند. شرکت کنندگان در این پژوهش ۱۵ نفر از دست اندرکاران مجرب و متخصص در زمینه آموزش های مجازی حوزوی هستند که در موسسه های آموزش حوزوی و حوزه های علمیه مستقر در شهر قم مشغول به کار هستند. ابزار جمع آوری داده های پژوهش، مصاحبه اکتشافی و نیمه ساختاریافته بوده است. تحلیل داده ها طی سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی صورت گرفت. در مرحله کدگذاری باز ۱۱۴ کد شناسایی و سپس شش مقوله مهم ایجاد شد. با چرخش های مکرر در مصاحبه ها، یک مقوله اساسی منتج گردید. براساس یافته های این پژوهش برای سنجش اثربخشی آموزش های مجازی حوزوی در لایه عمومی (سطحی) باید به شش مقوله شامل؛ ارزش های بنیادین آموزش های حوزوی، غایت های آموزش مجازی حوزوی، طراحی برنامه درسی، ویژگی های استاد، ویژگی های یادگیرنده (طلبه) و نتایج نگرشی و رفتاری توجه نمود که با توجه به ارزش های بنیادین حاکم بر فضای آموزش های حوزوی مجازی از ارتباط متقابل بین این عوامل شش گانه یک خصیصه مهم روحیه طلبگی اولویت پیدا می کنند. این ویژگی به عنوان لایه خاص (عمیق) در سنجش اثربخشی آموزش های حوزوی باید مدنظر قرار گیرد. ویژگی حس طلبگی دربرگیرنده مولفه های خرده تر مانند؛ زی طلبگی، کنجکاو معرفتی و دینی، ساده زیستی، مهارت های تبلیغی، رعایت حرمت استاد، دریافت حس باطنی و یادگیری مداوم است.

نسبت آموزش مجازی با هدف های تربیت از دیدگاه فلسفه هستی

چکیده:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش آموزش مجازی در دستیابی به هدف‌های تربیتی است که با توجه به تبیین مشترک فیلسوفان برجسته هستی درباره انسان و زندگی او استنتاج شده‌اند. روش پژوهش نیز تحلیل تطبیقی اندیشه فیلسوفان هستی است که از رویکردهای پژوهش کیفی به شمار می‌رود. هدف نخست کمک به فراگیر است تا در کنار شیوه‌های تعقل، احساس‌های خود را نیز در زندگی واقعی نشان داده و رشد دهد. در صورتی که بر بنیاد یافته‌های پژوهش تجربه مجازی بیش از آن که تجسیدی و همراه با درگیری کامل بدنی با واقعیت باشد، مشاهده‌ای و ذهنی است. هدف دوم، توجه به آگاهی و آزادی فراگیران است. در این باره تربیت فراگیران همچون عضو سودمند جامعه هم به معنی آماده کردن آن‌ها برای شغل و زندگی آینده است (که آموزش مجازی در این زمینه فرصت‌های فراوان و مفیدی فراهم کرده است) و هم به معنی بیدار کردن، نگهداری و پرورش سنت‌ها و فرهنگ تاریخی اصیل و مخصوص آن جامعه در فراگیران است که از راه زندگی روزانه، چگونگی سخن گفتن و برخوردهای اجتماعی مثل برخورد چهره به چهره با شخصیت انسانی معلم ممکن است. در نتیجه‌گیری، برخی تلویح‌های کاربردی چون پی‌گیری آموزش مجازی در کنار آموزش حضوری و چهره به چهره، تأکید بر جامع‌نگری در بهره‌گیری از آموزش مجازی به جای یکسونگری فنی، و طراحی آموزش مجازی برای تسهیل خردورزی، نقد و خلاقیت پیشنهاد شده است.